ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 24ης Ιουνίου 1992 *

Στην υπόθεση C-137/91,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό σύμβουλο, και τη Lian Tan, υπάλληλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης των Κάτω Χωρών, αποσπασμένη στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης αρχικά από τη Νανά Δαφνίου, νομικό επιστημονικό συνεργάτη της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, και στη συνέχεια από τον Φωκίωνα Γεωργακόπουλο, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Ste Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη παρέχοντας στην Επιτροπή τα πληροφοριακά στοιχεία που της ζήτησε και επιβάλλοντας στις επιχειρήσεις την υποχρέωση να προμηθεύονται μόνο ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, των οποίων το 35 % τουλάχιστον του κόστους αντιπροσωπεύει προστιθέμενη αξία κτηθείσα στην Ελλάδα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους R. Joliet, πρόεδρο τμήματος και προεδρεύοντα, F. Grévisse και P. J. G. Kapteyn, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Díez de Velasco, M. Zuleeg και D. A. O. Edward, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: Δ. Τριανταφύλλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 11ης Μαρτίου 1992, κατά την οποία η Ελληνική Δημοκρατία εκπροσωπήθηκε από τον Φ. Γεωργακόπουλο,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Μαρτίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Μαΐου 1991, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη παρέχοντας στην Επιτροπή τα πληροφοριακά στοιχεία που της ζήτησε και επιβάλλοντας στις επιχειρήσεις την υποχρέωση να προμηθεύονται μόνο ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, των οποίων το 35 % τουλάχιστον του κόστους αντιπροσωπεύει προστιθέμενη αξία κτηθείσα εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ.

2 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

3 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατόπιν καταγγελίας των αρχών κράτους μέλους σχετικά με το ισχύον στην Ελληνική Δημοκρατία καθεστώς που διέπει τον εξοπλισμό των εμπορικών επιχειρήσεων με ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, απέστειλε δύο τηλετυπήματα, στις 7 Δεκεμβρίου 1988 και στις 23 Φεβρουαρίου 1989, προς τη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της καθής στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, με τα οποία της ζητούσε ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία και ορισμένες εξηγήσεις σχετικά με το καθεστώς αυτό. Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία ουδέποτε απάντησε στα τηλετυπήματα αυτά, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη κατ' αυτόν τον τρόπο το άρθρο 5 της Συνθήκης.

4 Η Ελληνική Δημοκρατία αμφισβητεί τη βασιμότητα της αιτιάσεως αυτής. Η Ελληνική Δημοκρατία παρατηρεί ότι τον Σεπτέμβριο 1990, κατά τη διάρκεια συσκέψεως που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, η Ελληνική Κυβέρνηση παρέσχε στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το εν λόγω καθεστώς. Επιπλέον, τον Ιανουάριο 1991 η Ελληνική Κυβέρνηση διαβίβασε στην Επιτροπή το κείμενο του νόμου 1914/90, με τον οποίο τίθεται τέρμα στην εκ μέρους της καθής παράβαση του άρθρου 30 της Συνθήκης. Δεδομένου επομένως ότι η Επιτροπή διέθετε πλήρη στοιχεία πριν από την άσκηση της προσφυγής, δεν είχε κανένα έννομο συμφέρον να ζητήσει από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει την παράβαση του άρθρου 5.

5 Επ' αυτού τονίζεται ότι η καθής παρέσχε τα επίμαχα πληροφοριακά στοιχεία δύο σχεδόν έτη μετά τη σχετική αίτηση της Επιτροπής, εν πάση δε περιπτώσει μετά τη λήξη της προθεσμίας που της έτασσε η αιτιολογημένη γνώμη.

6 Το γεγονός ότι δεν δόθηκε απάντηση εντός εύλογης προθεσμίας στα ερωτήματα της Επιτροπής κατέστησε δυσχερέστερη την εκπλήρωση του έργου της Επιτροπής και συνιστά συνεπώς παράβαση της υποχρεώσεως συνεργασίας την οποία καθιερώνει το άρθρο 5 της Συνθήκης.

7 Η καθής δεν αμφισβητεί τη βασιμότητα της αιτιάσεως της Επιτροπής ότι ο νόμος 1809/88 αντιβαίνει προς το άρθρο 30 της Συνθήκης, καθόσον για τις ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές δεν εκδίδεται άδεια καταλληλότητας από τις ελληνικές αρχές παρά μόνο εφόσον το 35 % τουλάχιστον του κόστους της μηχανής αντιστοιχεί σε εγχώρια προστιθέμενη αξία. Ο νόμος που εξάλειψε την παράβαση θεσπίστηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας που προέβλεπε η αιτιολογημένη γνώμη.

8 Κατά συνέπεια, η Ελληνική Δημοκρατία, μη παρέχοντας στην Επιτροπή τα πληροφοριακά στοιχεία που της ζήτησε και επιβάλλοντας στις επιχειρήσεις την υποχρέωση να προμηθεύονται μόνο ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, των οποίων το 35 % τουλάχιστον του κόστους αντιπροσωπεύει προστιθέμενη αξία κτηθείσα εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

9 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη παρέχοντας στην Επιτροπή τα πληροφοριακά στοιχεία που της ζήτησε και επιβάλλοντας στις επιχειρήσεις την υποχρέωση να προμη-

θεύονται μόνο ηλεκτρονικές ταμειακές μηχανές, των οποίων το 35 % τουλάχιστον του κόστους αντιπροσωπεύει προστιθέμενη αξία κτηθείσα εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Joliet Grévisse Kapteyn Κακούρης

Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias Díez de Velasco Zuleeg Edward

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Ιουνίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Προεδρεύων

R. Joliet

Πρόεδρος τμήματος